

Dosarul nr. 2rac-217/21

Prima instanță: (Judecătoria Edineț, sediul Central) E. Pșenița

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

Î N C H E I E R E

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Eremia Vitalie în interesele Societății cu Răspundere Limitată ”Unifruct”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Firma de Producție și Comerț ”Balpav” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Unifruct” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 mai 2021,

c o n s t a ț ă :

La 05 februarie 2020, FPC ”Balpav” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Unifruct” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, FPC ”Balpav” SRL a menționat că la 18 mai 2016, în calitate de furnizor, a livrat pârâtului, în calitate de cumpărător, conform facturilor fiscale seria JB 4327402, JB 4327403 și JB 4327404 scândură netivită în volum de 53 de m³, în valoare totală de 227 900 lei.

Reclamantul a invocat de asemenea, că facturile fiscale menționate au fost semnate de pârât, neavând obiecții privind calitatea și cantitatea bunurilor livrate, fiind aplicată semnătura și sigiliul.

La fel, a specificat că pentru livrările ce rezultă din facturile fiscale eliberate la 18 mai 2016, nu a fost stabilit termenul de executare a obligației de achitare a prețului pentru marfa livrată.

Astfel, la 15 decembrie 2017, în adresa pârâtului a fost expediată o pretenție, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei în mărime de 227 900 lei în

termen de 3 zile de la recepționare, notificarea fiind recepționată la 21 decembrie 2017.

Însă, în termenul stabilit, pârâtul nu a achitat contravaloarea bunurilor livrate conform facturilor fiscale.

Reclamantul FPC "Balpav" SRL a solicitat, inclusiv prin cererea de modificare a pretențiilor (f.d. 163-164 Vol. I), încasarea de la SRL "Unifrukt" a sumei de 227 900 lei cu titlu de datorie, încasarea sumei de 78 394,48 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pe perioada 29 decembrie 2017 – 16 martie 2020 și încasarea sumelor de 6 837 de lei și 2 351,85 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea Judecătorei Edineț, sediul Central din 24 martie 2020, s-a respins excepția de tardivitate invocată de SRL "Unifrukt" a cererii de chemare în judecată depusă de FPC "Balpav" SRL (f.d. 132-136 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Central din 31 iulie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de FPC "Balpav" SRL.

S-a încasat de la SRL "Unifrukt" în beneficiul FPC "Balpav" SRL suma de 227 900 lei cu titlu de datorie, suma de 78 394,48 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 2 351,83 de lei cu titlu de taxă de stat.

Cerința înaintată de FPC "Balpav" SRL cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 6 837 de lei achitată de persana fizică Balan Alexandr, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că reclamantul la 18 mai 2016, FPC "Balpav" SRL a livrat pârâtului, în calitate de cumpărător, scândură netivită în volum total de 53 m³ în valoare totală de 227 900 lei.

La fel, instanța de fond a stabilit la situația din 01 iunie 2020, că facturile seria JB 4327402, JB 4327403 și JB 4327404 de către SRL „Unifrukt” au fost reflectate în declarația privind TVA (Forma TVA12) pentru perioada lunii mai 2016 și sunt cu statut valid, prin urmare afirmațiile reprezentantului pârâtului privind caracterul fictiv și simulat al facturilor în cauză fiind neîntemeiate și care nu sunt probate.

Prin urmare, instanța a concluzionat că conținutul facturilor respective denotă necesitatea achitării de către pârât a valorii scândurii netivită în volum total de 53 m³, livrată de reclamant, în valoare totală de 227 900 lei.

De asemenea, instanța a mai stabilit că, la data de 15 decembrie 2017 de către reclamant a fost expediat în adresa pârâtului o pretenție prin care a fost solicitată achitarea datoriei în sumă totală de 227 900 lei, recepționată de către pârât la 21 noiembrie 2017, dar care nu a fost achitată de către ultimul.

În astfel de circumstanțe, instanța a stabilit că în baza facturilor fiscale JB4327402, JB 4327403 și JB 4327404 din 18 aprilie 2016, se constată existența datoriei SRL "Unifrukt" față de FPC "Balpav" SRL în sumă de 227 900 lei.

Cu referire la cerințele reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 29 decembrie 2017 – 16 martie 2020 în mărime de 778 394, 48 de lei, instanța a stabilit că, reclamantul a solicitat achitarea datoriei de către pârât la data de 15 decembrie 2017, când a fost expediată pretenția în adresa pârâtului și recepționată de către ultimul la 21 decembrie 2017.

Prin urmare, instanța a reținut că, pârâtul se află în întârziere față de reclamant începând cu 29 decembrie 2017 și deci solicitarea privind încasarea dobânzii de întârziere este întemeiată și necesită a fi admisă.

Totodată instanța a reținut că, la depunerea acțiunii, reclamantul, în calitate de dovadă a prezentat ordinul de încasare a numerarului nr.BLG1-3200 din 30 ianuarie 2020, din care rezultă achitarea de către Balan Alexandru (administratorul reclamantului) a taxei de stat în sumă de 6 837 de lei, fără a fi indicată pe care cauză, dar nu reclamantul FPC "Balpav" SRL.

Astfel, instanța a reținut că, suma achitată de către persoana fizică Balan Alexandru cu titlu de taxă de stat în sumă de 6 837 de lei, solicitată de a fi încasată în beneficiul FPC "Balpav" SRL, nu poate fi calificată ca cheltuieli judiciare suportate de către reclamant și prin urmare cerința în cauză urmează a fi respinsă.

La fel, instanța de fond a reținut faptul că, de către FPC "Balpav" SRL, în baza ordinului de plată nr. 1 din 27 mai 2020, a fost achitată taxa de stat în sumă de 2 351, 85 de lei, aferentă cererii privind majorarea quantumului pretențiilor, ca fiind întemeiată și care urmează a fi încasate de la pârât.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 mai 2021, s-au respins apelurile declarate de SRL "Unifruct" și FPC "Balpav" SRL și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 31 iulie 2020.

La 26 iulie 2021, avocatul Eremia Vitalie a declarat în interesele SRL "Unifruct" recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei încheieri privind aplicarea excepției de tardivitate în privința cererii de chemare în judecată depusă de FPC "Balpav" SRL.

Recurentul SRL "Unifruct", în motivarea recursului a menționat că reclamantul a încălcat termenul de prescripție de 3 ani pentru apărarea drepturilor pe calea acțiunii civile.

Astfel, în opinia recurentului, termenul de 3 ani a început să curgă de la data eliberării facturilor fiscale – 18 august 2016 (termenul până la care urma a fi achitată suma conform facturilor fiscale).

Totodată, recurentul a invocat că la materialele cauzei nu a fost anexată foaia de parcurs, iar, în lipsa foii de parcurs în care este prezentă semnătura beneficiarului SRL "Unifruct", nu se poate de constatat că marfa efectiv a fost livrată.

Faptul dat denotă că marfa (lemnul) nu a fost livrat SRL "Unifruct", fapt confirmat și prin Actul de constatare din 30 decembrie 2016, prin care s-a stabilit că la data întocmirii actului, marfa nu era livrată, prin urmare cerința de încasare a sumei de 227 900 lei este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

La 06 august 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă plicul expediat în adresa FPC "Balpav" SRL a fost restituit cu mențiunea "plcat" (f.d. 15-16 Vol. III).

La 20 septembrie 2021, administratorul autorizat al insolvenței FPC "Balpav" SRL, Cazacu Adrian a depus referință la recursul înaintat de SRL "Unifruct", prin care a solicitat să fie declarat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 12 mai 2021, iar la 14 iulie 2021, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, conform avizului de recepție (f.d. 227 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 26 iulie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Eremia Vitalie în interesele SRL "Unifrukt", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Eremia Vitalie în interesele Societății cu Răspundere Limitată "Unifrukt".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari